

В темний вечір зим холодних,
В парту кинувши книжки,
Ми збирались коло грубки
Слухать нянині казки.

Надворі було хуртеча
Та метелиця мете;
За ворітьми коло вікон
Сніг горбами наросте;

По задвірках крутить вітер,
Аж віконниці риплять;
А у нас у грубці дрова
І палають і тріщать.

От ми й кинемось на шию
Нашій няні, щоб вона,
Няня мила та хороша,
Розказала нам, що зна,

Про Івашечка, про відьму,
І про пекло, і про рай...
І почне писати казка,
Тільки слухай — не зівай!